

Jeg mødte en **MORDER**

En Film

P E R S O N E R N E

Henrik Nielsen, Gaardejer .....
Mogens Wieth
Eva Saabye, Forfatterinde .....
Berthe Quistgaard
Annie, Henriks Kone .....
Inge Hvid-Møller
Erik Dinesen .....
Erling Schroeder
Agnete Lønning .....
Lisbeth Movin
Willy Olsen, Annies Broder .....
Peer Guldbrandsen
Fru Christa Dinesen, Eriks Tante ..
Agnes Rehni
Kriminalassistent Asmussen .....
Poul Petersen
Politimesteren .....
Aage Winther-Jørgensen
William Nerup, Forlægger .....
Knud Heglund
Asta Bode, Forfatterinde .....
Vibeke Reumert
Dr. Hennings, Litteraturkritiker ....
Ejner Federspiel
Landpostbudet .....
Aage Foss
Avismanden .....
Harald Holst
m. fl.

Jeg mødte en Morder

Iscalesat af **Lau Lauritzen**

Drejebog:
Leck Fischer

Musik:
Sven Gyldmark

Fotografi:
Rudolf Frederiksen

Tone:
Bent Høyer

Dekorationer:
Carlo Jacobsen

Kopi:
Nordisk Films Kompagni A/S

Eneret:
A/S ASA Film Udlejningsselskab

MOGENS WIETH

HANDLINGEN:

Den unge Sukcesforfatterinde Eva Saabye forbavser saavel sin Forlægger, William Nerup, som Litteraturkritikeren Dr. Hennings, der er en god Ven af hende, ved ikke at ville udgive den sidste Bog, hun har skrevet. Ved en lille selskabelig Sammenkomst i hendes Hjem forsøger Nerup at overtale den unge Godsejer Erik Dinesen, som er meget forelsket i Eva, til at faa hende til at skifte Mening, men Erik er næsten paa Forhaand klar over, at det ikke vil lykkes. Da Gæsterne er gaaet, og Erik bliver alene tilbage med Eva, gør han da ogsaa kun et forsigtigt Forsøg paa at indvirke paa hende; han kender Bogens Forhistorie, og han ved lige saa godt som hun selv, hvad den betyder for hende. Men han ønsker lige saa vel nu, som før hun skrev denne Bog, der rummer hendes Skæbne, at gøre hende til sin Hustru, og han beder hende indtrængende om at rejse bort sammen med sig, for at de begge kan glemme, hvad der er sket, og begynde en helt ny Tilværelse. Eva tager Manuskriptet til Romanen op af sin Skrivebordsskuffe, dens Titel er: »Jeg mødte en Morder«, og idet hun giver sig til at blade i den, føres vi ind i dens Handling, hvori hun selv er en af Hovedpersonerne...

Paa et ensomt beliggende Gaardmandssted lever den unge Ejer af Gaarden, Henrik Nielsen, i et alt andet end lykkeligt Ægteskab med sin jævnaldrende Kone, Annie. Han har for tre Aar siden mødt Annie inde i Storbyen, hvor hun var ved at gaa til Bunds, han giftede sig med hende, og i Haab om at gøre hende til et nyt og bedre Menneske skabte han dem et lille Hjem herude paa Landet, fjernt fra Byens mange Fristelser. Annie er imidlertid forblevet sin Natur tro. Det strenge Arbejde paa Gaarden passer hende ikke, hun er efterhaanden blevet mere og mere ligegyldig og sjusket baade med sine Omgivelser og sig selv, Hjemmet forfalder, og samtidig forværres Forholdet mellem Ægtefællerne. Henrik forsøger Gang paa Gang at faa hende til at indse, at de

maa staa sammen, hvis de skal kunne klare Gaardens Drift, men Annie slynger ham kun sin Haan i Ansigtet. Hun er led og ked af det hele, og endnu bitrere bliver hun, da Henrik smider hendes Broder, Willy, en doven og slap Fyr, paa Porten. Efter et hidsigt Opgør hævner hun sig paa Henrik ved at skyde hans Hund, det eneste Væsen, han efterhaanden føler sig knyttet til, og denne Gemenhed bliver Draaben, der faar Bægeret til at flyde over. Da Henrik ser den døde Hund for sine Fødder, flammer Hadet til Annie op i ham, og i blind Ophidselse griber han sit Gevær og dræber hende. Han graver Liget ned i Haven og brænder hendes Tøj for at udlette ethvert Spor efter hende — men Skæbnen indhenter ham hurtigt.

Willy vender tilbage til Gaarden for at tale med Annie, han opdager Sammenhængen, og Henrik har ingen anden Udvej end at flygte over Hals og Hoved. Som et jaget Dyr flakker han om paa Vej og i Skov, indtil han en sen og regnfuld Aften segner om foran Døren til »Skyttehuset«, en Jagtthytte tilhørende Godsejer Erik Dinesen, som bor sammen med sin Tante, Fru Christa Dinesen, paa det nærliggende Gods »Lindholm«. Netop samme Aften er Eva Saabye flyttet ind i Jagtthytten, som Erik har overladt hende, for at hun i Fred og Ro kan skrive en ny Bog, og da hun finder den gennemblødte og forkomne unge Mand udenfor sin Dør, byder hun ham indenfor. Hun har ikke talt længe med ham, før hun forstaar, at hun for sig har et Menneske, som har det svært med sig selv, og af Sympati for ham opfordrer hun ham til at overnatte paa en Sofa i Stuen. Hun kan ikke faa sig selv til at sende ham ud i Regnen igen.

Allerede næste Formiddag ser hun hans Billede i en Avis og er straks klar over, at hun har huset en Morder om Natten, men hun føler en saa stærk Kontakt med dette Menneske, at hun ikke et Øjeblik tænker

BERTHE QUISTGAARD

paa at angive ham. Tværtimod tilbyder hun, at han maa blive boende i Jagthytten, og da han under en Samtale aabner sig for hende og fortæller hende, hvordan Livet er gaaet ham imod, og hvordan han i Desperation blev drevet ud i sin Ugerning, gribes hun saa stærkt af hans Skæbne, at hun lover at hjælpe ham at flygte ud af Landet ved første Lejlighed.

Alt imens arbejder Politiet for fuld Kraft paa at finde Morderen, og Nettet om ham strammes mere og mere. Fru Dinesens Selskabsdame, en ung Frøken Agnete Lønning, der er jaloux paa Eva, fordi hun har vundet Eriks Kærlighed, opdager, at Morderen har fundet et Tilflugtssted i Skyttehuset, og ringer Politiet op og leder det paa Sporet.

Henrik har allerede een Gang sagt Farvel til Eva og trods hendes Protester forladt Jagthytten for at begive sig videre paa Flugt, men en stærkere Magt inden i ham driver ham tilbage, og da han paany staar overfor den unge Kvinde, ved han, at det er af Kærlighed til hende, han har maattet opgive sin Flugt. De to Mennesker oplever en kort Lykke, og i Evas Arme gaar det helt og fuldt op for Henrik, at han ikke vil kunne leve Livet videre uden hende. Men lige saa klart staar det ham, at han ved at blive hos hende, indtil Politiet fanger ham, kun gør hendes Stilling endnu vanskeligere og rammer hende endnu dybere. Hun vil aldrig kunne bære at se ham fanget. Og inden Dagen gryer, lister han sig derfor, mens Eva endnu sover, ud af Jagthytten og begiver sig paany paa Flugt. Men denne Gang har han Politiet lige i Hælene, og Minut for Minut sluttet Politimændenes Kæde tættere og tættere om ham. Han hører Politihundredenes Glammen under sin Flugt, og da han endelig er jaget helt ud til Kysten, og det første Skud fra en Politipistol saarer ham i Armen, ved han, at det kun vil dreje sig om Sekunder, før han er Fange. Men han vil hellere dø end spærres inde, og fulgt af Politimændenes Blikke svømmer han ud fra Kysten, udefter og udefter, indtil hans sidste Kræfter svigter, og Bølgerne lukker sig om ham og sletter ham ud.

INGE HVID-MØLLER

